

fremgår, at EU's tjenesteydelsesdirektiv ikke finder anvendelse ved Danidas udbud af konsulenttjenester i forbindelse med dansk bistand.

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 2169, at Danidas indkøb er omfattet af Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Udbuds- og udliciteringscirkulærets brug er begrænset til anskaffelsessituationer, der ikke hører under EU's udbudsprocedurer.

I overensstemmelse hermed sender Danida generelt løsning af en lang række opgaver i udbud i Danmark.

Med hensyn til baggrunden for Danidas udbud i international konkurrence har jeg i mine svar på bl.a. spørgsmål nr. 15, 17, 18, 19, 20, 32 og ad B 123 nr. 1 og 2 fra Udenrigsudvalget redegjort for den situation, der førte til beslutningen om i en periode frem til sommeren 1996 at gennemføre en markedstest.

Det har siden november 1995 været klart lagt frem, at Danida i en prøveperiode indtil sommeren 1996 som en markedstest ville udbyde opgaver om langvarige konsulenttjenester i international konkurrence med deltagelse af danske og udenlandske virksomheder. De indvundne erfaringer ville så blive lagt til grund for en vurdering af hele honoreringskomplekset.

Danida forventer at have udbudt i alt 16 opgaver i international konkurrence ved månedsskiftet maj/juni 1996. Dette svarer med hensyn til antal og tidsforløb til omfanget af markedstesten, sådan som det blev fremlagt, da denne blev besluttet i november 1995.

I de kommende måneder vil Danida sende nye langvarige konsulentopgaver i udbud, som i sagens natur trænger sig på. Prækvalifikation til og efterfølgende udbud af disse opgaver vil principielt ske alene blandt danske virksomheder, forudsat at der kan opnås tilstrækkelig konkurrence blandt kun danske tilbudsgivere. Indtil en endelig afklaring af honoreringsspørgsmålet foreligger, vil Danida for disse opgaver følge de retningslinjer for prækvalifikation og udbud, der er nævnt i mit svar på Udenrigsudvalgets spørgsmål ad B 123.

Det kan dog siges, at Danida fortsat i lyset af konkurrencebilledet blandt de danske tilbudsgivere vil forbeholde sig muligheden for at udbyde i international konkurrence.

Spm. nr. S 2383

Til justitsministeren (23/5 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med EU's udbudsregler, at Bus Danmark A/S i kraft af lov nr. 1135 af 21. december 1994 om ændring af lov om hovedstadsområdet kollektive persontrafik har fået overdraget en række ruter frem til år 2002 uden udbud?«

Begrundelse

Det fremgår af trafikministerens svar af 22. november 1994 til Trafikudvalget (L 13 - bilag 16), at »HT's udbud af den almindelige rutekørsel er omfattet af Rådets direktiv nr. 38 af 14. juni 1993 (93/38) om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (. . .). Direktivet finder ikke anvendelse på tjenesteydelser, der udføres på grundlag af lov, hvilket er tilfældet for den busvirksomhed, der udføres af HT's Busdivision, og som efter lovforslaget overtages af busselskabet«.

Trafikministeren fandt således, at der ikke var EU-retlige problemer i at overdrage Bus Danmark en række ruter frem til år 2002, selv om andre entreprenører for HT først må gennemgå udbudsforretninger og i øvrigt kun kan beholde opgaverne i ca. 4 år. Trafikministerens argument hvilede på, at tjenesteydelser, der tildeles på grundlag af lov, er undtaget fra EU's forsyningsvirksomhedsdirektiv. Men det fremgår tydeligt af forsyningsvirksomhedsdirektivets art. 11, at denne mulighed kun gælder, når man tildeler aftalerne til 1) en ordregivende myndighed og 2) på grundlag af en eneret, der er tildelt i henhold til love, der er forenelige med Traktaten. En ordregivende myndighed i EU's udbudsreglers forstand er f.eks. stat og kommuner, men også offentligretlige organer. Ved offentligretligt organ forstås bl.a. et organ, »hvis opgave det er at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område«.

Da Bus Danmark A/S driver erhvervsvirksomhed, er det tvivlsomt, om man vil kunne betragte virksomheden som ordregivende myndighed i direktivernes forstand og derefter overdrage den en eneret. Hvis man endelig overdrager fælleskommunale selskaber en eneret, skal det ske på en måde, der er forenelig